

John MacArthur's Eén Natuur Positie

<http://www.middletonbiblechurch.org/doctrine/1natjm01.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

De geloofsverklaring van het IFCA¹ bevestigt erg duidelijk dat de gelovige TWEE NATUREN² heeft, een nieuwe natuur en een oude natuur:

“Wij geloven dat elk gered persoon twee naturen bezit, met de voorziening van overwinning van de nieuwe natuur over de oude natuur door de kracht van de inwonende Heilige Geest; en, dat alle beweringen over de uitroeiing van de oude natuur in dit leven onschriftuurlijk zijn” (Sectie 1, Artikel 8).

Laten we nu eens zien wat dr. MacArthur leert over de twee naturen van de gelovige.

Zijn ontkenning van de Twee Naturen (zijn één natuur positie):

“Ik geloof dat het een ernstig misverstand is te denken dat de gelovige zowel een oude als een nieuwe natuur heeft. Gelovigen hebben geen twee persoonlijkheden ... er is niet zoiets als een oude natuur in de gelovige” (*Freedom From Sin--ROMANS 6-7*, Moody Press, pp. 31-32).

Noot: betekent dit dat hij gelooft dat de IFCA-geloofsverklaring (Sectie 1, Artikel 8) een “ernstig misverstand” weerspiegelt? En als dat zo is, hoe kon hij deze dan van harte ondertekenen?

“Redding is geen kwestie van verbetering of perfectie van wat eerder bestond. Het is een totale transformatie ... Bij de nieuwe geboorte wordt een persoon ‘een nieuwe schepping : het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden’ (2 Korinthiërs 5:17). Het is niet gewoon dat hij iets nieuw ontvangt maar dat hij een nieuw iemand wordt ... De nieuwe natuur wordt niet toegevoegd aan de oude natuur maar vervangt deze. De getransformeerde persoon is een compleet nieuwe ‘ik’. De bijbelse terminologie, dan, zegt niet dat een christen twee verschillende naturen heeft. **Hij heeft maar één natuur**, de nieuwe natuur in Christus. Het oude ‘ik’ sterft en het nieuwe ‘ik’ leeft; ze bestaan niet naast elkaar. Het is geen overblijvende oude natuur maar het overblijvende kleed van zondig vlees waardoor christenen zondigen. **De christen is één enkele nieuwe persoon**, een totaal nieuwe schepping, niet een geestelijke schizofreen ... De gelovige is getransformeerd maar nog niet geheel volmaakt. Hij heeft inwonende zonde maar niet langer heersende zonde. Hij is niet langer de verdorven oude mens maar hij is nu een nieuwe mens, geschapen in gerechtigheid en heiligheid die wacht op volle redding” (*The MacArthur New Testament Commentary-EPHESIANS*, p. 164).

“De grootste moeilijkheid bij het geloof dat zonde een overwonnen vijand is, is het constante conflict dat gelovigen met zonde hebben. Als je leert wat God werkelijk zegt -- **dat er slechts één enkele natuur in de gelovige is** -- weten velen niet hoe te reageren” (*Freedom From Sin*, p. 52).

“De gelovige heeft geen twee concurrerende naturen, de oude en de nieuwe, maar één nieuwe natuur die nog steeds gekerkerd is in niet verlost vlees” (*Study Bible Note* under Romans 6:6).

“Evenmin beschrijft Paulus een dualistische, schizofrene christen ... Christenen zondigen wegens de rudimenten van het zondige vlees, niet omdat zij dezelfde oude actieve zondige natuur hebben. Zeker, wij zondigen, maar wanneer we zondigen gaat dit tegen onze natuur in, niet omdat wij twee gezindten hebben -- een zondige en een niet-zondige”. (*Faith Works*, p. 116).

“Als je een christen bent, is het een ernstige misvatting van jezelf te denken dat je zowel een oude als een nieuwe natuur hebt. Wij hebben geen dubbele persoonlijkheid! De dubbele natuur van de gelovige accepteren kan iemand gemakkelijk ertoe brengen allerlei zonden te verontschuldigen door ze toe te schrijven aan de oude natuur” (“The Good Natured Believer” door John MacArthur in *The Masterpiece* magazine, maart/april 1990, p. 18).

¹ IFCA: Independent Fundamental Churches of America.

² Zie over de twee naturen van de christen de links achteraan in dit artikel.

Noot: dit citaat impliceert dat zij die leren dat een gelovige zowel een oude als een nieuwe natuur bezit (zoals de IFCA geloofsverklaring duidelijk zegt) geneigd zullen zijn gemakkelijk allerlei zonden te excuseren. Dit is een erg onfaire afbeelding van hen die houden aan de twee naturen van de ongelovige.

“Redding is een geestelijke eenheid met Jezus Christus in Zijn dood en opstanding dat ook beschreven kan worden als de dood van het ‘oude ik’ en de opstanding van het ‘nieuwe ik’, die nu wandelt in ‘de nieuweheid van het leven’. Deze eenheid en nieuwe identiteit betekent duidelijk dat redding een transformatie is. Het is geen toevoegsel van een nieuwe ik aan een oude ik. **In Christus bestaat het oude ik niet langer (vgl. 2 Korinthiërs 5:17)**”. (*EPHESIANS*, p. 177).

“Paulus verklaart ‘Ik ben met Christus gekruisigd’, -- dit betekent dat mijn oude ‘ik’ dood is en niet langer bestaat” (*Romans 1-8*, Modi Pres, p. 323).

“Volgens Romeinen 6 **vertegenwoordigt de oude natuur een persoon vóór zijn redding**, die enkel bestaat in een staat als van een gewontezondaar. De nieuwe natuur echter beschrijft een wedergeboren mens die een leven van gerechtigheid en heiligheid leeft dat God eert” (*Freedom From Sin*, p. 43).

“Maar volgens de apostel Paulus is onze oude natuur dood en begraven” (“The Good Natured Believer”, *The Masterpiece*, March/April 1990, p. 18).

“Ons oude ‘ik’ ... werd gekruisigd en is nu dood, en kan ons daarom niet meer dicteren” (*Romans 1-8*, p. 325).

“Sommigen geloven dat 1 Johannes 3:6, 9 betekent van onze nieuwe natuur niet kan zondigen, maar onze oude natuur doet dat nog steeds. Maar deze verzen zeggen niets over de oude en de nieuwe natuur ... **Ik ben er niet van overtuigd dat er twee naturen zijn; ik denk dat je één nieuwe natuur hebt die een mogelijkheid tot zondigen heeft**” (*Marks of a True Believer--1 John 2:18-4:21*, Moody Press, p. 51).

Noot: Zo’n verklaring lijkt te impliceren dat de bron van zonde gevonden moet worden in de nieuwe natuur. Dit is echter niet wat MacArthur leert, zoals we later zullen zien. Maar dit citaat wijst op het dilemma van MacArthur. Als de gelovige geen oude natuur heeft, zoals MacArthur leert, dan kan de bron van zonde niet de oude natuur zijn, maar zonde moet uit een of andere bron komen. Later zullen we MacArthur’s leer van nabij onderzoeken om te zien waar volgens hem dan zonde in de gelovige vandaan komt.

“Paulus zegt in Romeinen: ‘Kijk, **de oude mens is weggedaan, de oude natuur is verwoest**’” (*Your Completeness in Christ*, p. 100).

“... het oude ‘ik’ is verdwenen” (*Colossians and Philemon*, p. 149).

“Als christenen werd ons oude leven veroordeeld, gekruisigd en weggedaan. Het oude leven is weg” (Tape GC 2147).

“Volgens MacArthur betekent “dood voor de zonde” dat **‘ik niet langer een zondenatuur heb**” (*Freedom From Sin*, p. 50).

MacArthur leert dat wanneer een persoon een christen wordt **“God de oude natuur wegneemt”** en de gelovige een nieuwe natuur geeft (*Your Completeness in Christ--Colossians 1:24-2:23*, p. 96).

“De dualistische zienswijze dat een christen twee naturen heeft, gebruikt een onbijbelse terminologie en kan leiden tot een perceptie die extreem destructief is voor een heilige levenswijze” (*Romans 1-8*, Moody Press, p. 323-324).

“Ware gelovigen werden reeds verwijderd uit de aanwezigheid en controle van het oude zondige ‘ik’” (*Romans 1-8*, p. 325).

“Ongeacht hoe radicaal onze uitwendige transformatie bij onze redding ten goede mag geweest zijn, het is moeilijk te bevatten dat wij niet langer een gevallen zondenatuur hebben en dat onze nieuwe natuur eigenlijk goddelijk is” (*Romans 1-8*, p. 334).

“Die zienswijze van redding [een zienswijze waarvan MacArthur beweert dat ze vals is] omvat dikwijls het idee dat, alhoewel vertrouwen in Christus voor de gelovige een nieuwe natuur meebrengt, de oude natuur tenvolle operatief blijft, en dat het leven van de christen essentieel een strijd is tussen zijn twee inwonende naturen” (*Romans 1-8*, p. 334)

“Een persoon kan niet tegelijk twee verschillende en tegengestelde naturen hebben” (*Romans 1-8*, p. 344).

“Hij [Paulus in Romeinen 7] leerde zeker niet dat een christen twee naturen of twee persoonlijkheden heeft. Er is slechts één gered persoon, net zoals er voorheen slechts één verloren persoon was” (*Romans 1-8*, p. 386).

Noot: Wij kunnen ermee instemmen dat er slechts één gered persoon is, en toch heeft deze ene geredde persoon twee naturen. De Heer Jezus Christus was één Persoon maar toch had Hij twee naturen: de menselijke en de goddelijke. MacArthur lijkt te impliceren dat indien er twee naturen zijn er dan ook twee personen moeten zijn, en dit is niet waar.

“De relatie tussen het **oude ik** en het **nieuwe ik** werd dikwijls betwist. Velen menen dat bij de redding gelovigen een nieuwe ‘ik’ krijgen maar ook het oude ‘ik’ behouden. Redding wordt daarom een toevoeging, geen transformatie ... Zo’n zienswijze echter is niet helemaal consistent met de bijbelse leer. Bij de redding werd het oude ‘ik’ weggedaan [hij citeert dan 2 Korinthiërs 5:17 en Romeinen 6:6]. Redding is een transformatie -- het oude ‘ik’ is weggedaan, vervangen door het nieuwe ‘ik’” (*Colossians and Philemon*, p. 148).

“Te argumenteren dat gelovigen zowel een oude als een nieuwe ‘ik’ hebben is in feite hetzelfde als te argumenteren dat de ziel van de gelovige half wedergeboren en half niet-wedergeboren is. Er bestaat geen steun voor zo’n geestelijke ‘halfbloed’ in de Schrift” (*Colossians and Philemon*, p. 149).

“Net zoals het onmogelijk is tegelijk in Adam en in Christus te zijn, zo is het ook onmogelijk een oude en een nieuwe ‘ik’ te hebben” (*Colossians and Philemon*, p. 149).

“De Schrift ondersteunt geen dualistische kijk. Romeinen 6:6 zegt duidelijk dat het oude ‘ik’ werd gekruisigd met Christus. De persoon die wij waren voordat we Christus aannamen, is niet meer. Onze natuur is veranderd; getransformeerd. Wij zijn nieuwe scheppingen, niet louter dezelfde oude schepselen met een nieuw kant aan onze persoonlijkheden” (*The Vanishing Conscience*, p. 218-219, Word Publishing, 1994).

MacArthur labelt de Scofield/dispensationale zienswijze van de twee naturen als zijnde onjuist:

“Ik verzet me tegen het twee-naturen dualisme dat gepopulariseerd werd door de *The Scofield Reference Bible*. Vermits dit waarschijnlijk de overheersende zienswijze is van het Amerikaans evangelicalisme, is het nuttig te onderzoeken wat wordt geleerd. Scofield geloofde dat alle christenen twee actieve naturen hebben -- de oude of Adamitische natuur, en de goddelijke natuur die ontvangen wordt door de nieuwe geboorte. Deze, zo leerde hij, zijn gelijke maar tegengestelde realiteiten die in elke gelovige opereren. De oude Adamitische natuur -- met zijn liefde voor zonde, zijn algehele verdorvenheid, al zijn boze geneigdheden en zijn onbekwaamheid God lief te hebben of goed te doen -- is nog steeds levend en machtig. De nieuwe natuur is enkel aan gelovigen gegeven, maar eens binnenin geïmplanteerd, strijdt het tegen de oude natuur voor de controle over de wil. Daarom, volgens deze zienswijze, heeft elke christen nog steeds de oude zondige natuur om tegen te strijden -- maar hij heeft nu ook een nieuwe, goddelijke natuur. Dit is een soort van spirituele schizofrenie” (*The Vanishing Conscience*, p. 217).

Samenvatting van MacArthur’s ontkenning van de twee naturen

Naarmate de tijd voorbijgaat lijkt MacArthur meer dogmatisch te worden in zijn bewering dat de gelovige slechts één natuur heeft. Hierna enkele van zijn verklaringen samen met het jaar dat ze gegeven werden:

In 1975 zei hij: “**Ik ben er zelfs niet van overtuigd dat u twee naturen hebt**, ik denk dat u gewoon één nieuwe natuur hebt, een die de mogelijkheid heeft tot zondigen” (Tape GC 2111).

In zijn boek, gepubliceerd in 1986, zei hij: “Bijbelse chronologie, dan, zegt niet dat een christen twee verschillende naturen heeft. **Hij heeft slechts één natuur, de nieuwe natuur in Christus**” (*Ephesians*, p. 164).

In zijn boek gepubliceerd in 1987, zei hij: “**Ik geloof dat het een ernstig misverstand is van de gelovige te denken dat hij zowel een oude als een nieuwe natuur heeft ... er is niet zoiets als een oude natuur in de gelovige**” (*Freedom From Sin*, pp. 31-32).

In een artikel in zijn magazine van maart/april 1990, zegt hij: “**Het is een ernstige misvatting van uzelf te denken dat u zowel de oude als de nieuwe natuur hebt**” (*The Masterpiece*, p. 18, en het artikel is getiteld: “The Good Natured Believer”. Zelfs de titel weerspiegelt zijn één natuur positie).

In zijn belangrijke commentaar in 1991, zei hij: “**De dualistische zienswijze dat een christen twee naturen heeft gebruikt een onbijbelse terminologie en kan leiden tot een perceptie die extreem destructief is voor een heilige levenswijze ... wij hebben niet langer een gevallen zondenatuur ... een persoon kan niet tegelijk twee verschillende en tegengestelde naturen hebben**” (*Romans 1-8*, pp. 323, 324, 334).

In een andere belangrijke commentaar in 1992, zei hij: “... **zo ook is het onmogelijk een oude en een nieuwe ‘ik’ te hebben of te zijn**” (*Colossians and Philemon*, p. 149).

MacArthur's blijkbaar tegenstrijdige verklaringen over de uitroeiing van de oude natuur

Dr. MacArthur stelt heel duidelijk dat de “uitroeiing van de zondenatuur van de gelovige” geen bijbelse leer is (zie *Freedom From Sin*, p. 17). “Sommige theologen zouden ons zeggen dat je naar het punt moet gaan waar uw zondenatuur is uitgeroeid ... ze werd nooit uitgeroeid” (Tape GC 45-53, Romeinen 7).

En toch, in de citaten hierboven zegt MacArthur het volgende: “Er is niet zoiets als een oude natuur in de gelovige”. “Er is slechts één natuur in de gelovige”. “Het oude ‘ik’ bestaat niet meer”. “Ik bezit niet langer een zondenatuur”. “God neemt de oude natuur weg”. “De oude natuur is verwoest” (zie documentatie hierboven). Zo, MacArthur zegt dat er niet zoiets bestaat als een oude natuur in de gelovige ... ze bestaat niet, ze werd vernietigd ... en toch werd ze nooit uitgeroeid! Deze verklaringen zijn contradictorisch. Als ze niet is uitgeroeid dan moet ze er nog zijn, maar hoe kan ze daar zijn als ze niet bestaat? Hoe kan ze er nog zijn als de gelovige ze niet meer bezit? Hoe kan ze “verwoest” zijn en toch niet uitgeroeid?

Noot: Wat MacArthur lijkt te leren is dit: De gelovige heeft geen oude natuur, enkel een nieuwe natuur. Maar de gelovige heeft nog steeds zonde. De bron van zonde in de gelovige is niet de oude natuur die hij niet langer bezit, maar de bron van zonde is de gelovige zijn niet-verlost lichaam waar de zonde in woont. Wanneer een persoon is gered, verlost God de ziel maar niet het lichaam. Maar als de oude natuur gekruisigd werd en vernietigd en ‘afgelegd’ zoals MacArthur leert, hoe kan hij dan zeggen dat ze niet werd uitgeroeid? Misschien neemt MacArthur zijn voorzorgen tegen de valse leer van zondeloze volmaaktheid (wat hij niet leert). Hij erkent dat zonde nog steeds aanwezig is in de gelovige en hij wil niet dat iemand denkt dat dit zondeprincipe er niet langer is, en dus leert hij tegen het idee van zonde die uitgeroeid werd. Maar laat het gezegd zijn dat MacArthur krachtig leert dat de oude natuur van de gelovige afgelegd werd en niet meer bestaat”.

Aan de ene kant zegt MacArthur: “Een persoon kan niet tegelijk twee verschillende en tegengestelde naturen hebben” (*Romans 1-8*, p. 344), maar in hetzelfde boek zegt hij: “De passage [Romeinen 7] is blijkbaar een schrijvend verslag van een persoon zijn innerlijk conflict met zichzelf, één deel van hem trekt één kant op en een ander deel van hem trekt hem de tegenovergestelde kant op. Het conflict is reëel en intens” (p. 378).

Noot: Hoe kan er zo'n conflict zijn zonder twee verschillende en tegengestelde naturen?

Aan de ene kant leert MacArthur dat het oude 'ik' "dood is en niet langer bestaat" (*Romans 1-8*, p. 323), maar elders in hetzelfde boek zegt hij: "De christen kan zeggen dat er reeds een nieuwe mens in hem opgestaan is, maar hij moet ook toegeven dat het zondige deel [*sic*] zijn oude mens nog niet opgehouden is te zijn" (p. 393). Is die nu opgehouden te bestaan of niet?!

Aan de ene kant leert MacArthur: "het oude 'ik' werd tot een lijk gemaakt, en het lijk, per definitie, heeft in zich geen overblijfsel van leven" (*Romans 1-8*, p. 318), maar in hetzelfde boek zegt hij dit: "omdat de gelovige nog steeds omkleed is met het oude ik, staat hij soms Gods wil tegen" (p. 412).

Noot: Als het oude 'ik' opgehouden is te bestaan, hoe kan de gelovige dan met hem omkleed zijn? Als het oude 'ik' een lijk is, en helemaal geen leven heeft, hoe kan dit dan ervoor zorgen dat de gelovige Gods wil tegenstaat?!

MacArthur's leer dat redding een transformatie is, geen toevoeging

"Christenen worden vaak geleerd dat redding louter een toevoeging is, niet een transformatie. Zij geloven daarom dat je nieuwe natuur aan je oude natuur werd toegevoegd, en je verblijft de rest van je leven in een oorlogsgebied" (*Freedom From Sin*, p. 51). "Een gelovige is een nieuwe schepping in Christus ... Wanneer een persoon tot Christus komt, deelt hij in Zijn dood en opstanding en wordt een ander persoon ... Zij die gewoon Christus toevoegen aan hun zondige levensstijl zijn helemaal niet gered" (*Freedom From Sin*, pp. 21-22).

"Redding brengt een radicale verandering mee in de natuur van de gelovige ... De oude mens is opgehouden te bestaan" (*Freedom From Sin*, p. 33). "Redding begint met de creatieve daad van God in het totaal overmaken van de gelovige zijn natuur" (*Freedom From Sin*, p. 69). "God heeft onze natuur veranderd" (*Freedom From Sin*, p. 168).

"De vernieuwing van de geest in de redding brengt niet gewoon een renovatie van het karakter, maar transformatie van het oude in het nieuwe 'ik'. In Christus bestaat het oude 'ik' niet langer" (*Study Bible Note* under Ephesians 4:24).

"Twee Korinthiërs 5:17 zegt: 'als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping'. Daarom voel ik me niet comfortabel bij het oude-ik/nieuwe-ik concept. Het is niet zo dat je de oude mens behoudt en dat de nieuwe mens daaraan toegevoegd wordt. Ik zie dit niet als een toevoeging; ik zie het als een nieuw leven" (*Marks of a True Believer*, pp. 62-63).

"(Hij citeert 2 Korinthiërs 5:17) Hij is herschapen, alles nieuw! Het is niet gewoon een toevoeging van iets nieuws aan het oude ... Ik voel me niet comfortabel bij het idee van een oude mens en een nieuwe mens, dat je gewoon de armzalige oude mens behoudt en er een nieuwe bij krijgt. Ik zie het niet als een toevoeging. Ik zie het als een totaal nieuw leven" (Tape GC 2111, 1 Joh. 3:4-10, 1975, Side 2).

"Wij hebben een nieuw hart -- niet een toegevoegd hart, maar een geheel verschillend hart" (*The Vanishing Conscience*, p. 219).

"Als ... redding werkelijk een werk van God is, kan het niet defectief zijn. Het kan niet falen een impact te hebben op iemands gedrag. Het kan zijn verlangens niet onveranderd laten of zijn gedrag onveranderd. Het kan niet resulteren in een vruchteloos leven. Het is het werk van God en het zal standvastig verder gaan van bij zijn aanvang tot de ultieme volmaaktheid (Filippenzen 1:6)" (*Gospel According to Jesus*, p. 74).

Noot: MacArthur's sleuteltekst dat redding een transformatie is, is 2 Korinthiërs 5:17. Wij zijn nieuwe schepselen in Christus. Dit vers spreekt van onze positie in Christus, het spreekt niet van de actuele toestand van de gelovige. Een nieuw schepsel zal al dan niet handelen als een nieuw schepsel. Herinner u dat Paulus de Korinthiërs vertelde dat zij nieuwe scheppingen waren, en toch moest hij hen ook zeggen, in zijn eerste brief, dat zij vleeselijk waren en wandelden "naar de mens" (1 Kor. 3:3)!

We moeten ook opmerken dat in de Bijbel de term transformatie (*metamorphoōmai*) twee keer wordt gebruikt voor de gelovige (Romeinen 12:2 en 2 Korinthiërs 3:18). In beide plaatsen wordt de term gebruikt voor de progressieve en graduele verandering tot Christus-gelijkenis die plaatsvindt doorheen het christelijke leven. Wij moeten constant, dag na dag, getransformeerd

worden door de vernieuwing van ons denken, en naarmate we de heerlijkheid van Christus waarnemen in het Woord van God [en in de geestelijke omgang met Hem] worden we constant veranderd van het ene stadium van heerlijkheid tot het volgende. Deze verzen spreken niet van een totale transformatie op het moment van de rechtvaardiging, maar van een graduele transformatie die moet plaatsvinden doorheen het christelijke leven. MacArthur, aan de andere kant, blijkt te spreken van een plotselinge en complete transformatie die plaatsvindt op het moment dat een persoon wordt gered.

Dit soort van leer lijkt algemeen voor te komen onder gereformeerden. Bijvoorbeeld: R.C. Sproul definieert wedergeboorte als een verandering van een persoon zijn natuur. Volgens deze zienswijze heeft wedergeboorte de oude natuur getransformeerd in iets goeds. Hier zijn zijn woorden:

“Wedergeboorte is een vitale verandering in iemands natuur. ... Allen die wedergeboren zijn, zijn veranderd. De gereformeerde theologie ziet wedergeboorte als een onmiddellijk bovennatuurlijk werk van de Heilige Geest welke de verandering bewerkt van de geaardheid van de ziel. ... De gelovige is een veranderd persoon. Hij is nog steeds een zondaar maar hij is in een proces van geestelijke ommekeer dat door het effectieve werk van de Heilige Geest, reeds begonnen is” (R.C. Sproul, *Faith Alone*, pages 111,26).

Noot: Dispensationalisten hebben geleerd dat wedergeboorte het meedelen is van een nieuwe natuur maar niet de transformatie van de oude natuur. Het is waar dat de gelovige een veranderd persoon is, maar dat komt doordat hij Christus bezit, niet omdat zijn oude natuur werd verbeterd of hervormd of getransformeerd. Scofield zei het zo:

“De Schrift leert dat elke wedergeboren persoon de bezitter is van twee naturen: één ontvangen door natuurlijke geboorte, die geheel en hopeloos slecht is; en een nieuwe natuur, ontvangen door nieuwe geboorte, welke de natuur van God Zelf is, en daarom geheel goed. ... Terwijl de gelovige nog steeds zijn oude natuur heeft, onveranderd en onveranderlijk, heeft hij een nieuwe natuur ontvangen ‘die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid’ (Ef. 4:24). Wedergeboorte is een schepping, niet louter een transformatie -- het inbrengen van iets nieuws, niet de verandering van het oude” (C.I. Scofield, *Rightly Dividing the Word of Truth*, chapter on “The Believer’s Two Natures”).

Lees over de twee naturen van de christen:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/twee-naturen.pdf>,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/twee-naturen-Andrus.pdf>,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/twee-naturen2.pdf>,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/De-voortdurende-strijd.pdf>,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/De-Strijd.pdf>

Over John MacArthur:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur-cultureel-liberalisme.pdf>
<http://www.middletonbiblechurch.org/doctrine/1natjm00.htm>
<http://www.middletonbiblechurch.org/sonship/sonjm00.htm>
<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/exposes/macarthur/>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm